

Hlava draka, ocas hada

ZENOVÝ MISTR SEUNG SAHN

Někdy se student během třídenního či sedmidenního ústraní rozhodne držet půst. Na začátku je silný. První den a druhý den pije pouze vodu. Třetí den: „No, možná si dám trochu pomerančového džusu...“ Čtvrtý den: „No, možná si dám kousek chleba, ale jenom půl krajíčku...“ Pátý den ho začne bolet hlava: „Myslím, že si chvilku zdřímnu a potom...“ Sedmého dne má strašný hlad... a nacpe se. Říkáme tomu „hlava draka, ale ocas hada“.

Když se rozhodnete něco udělat a neuděláte to, znamená to, že si nevěříte. Třeba při koanovém rozhovoru se učitel zeptá: „Jakou barvu má ta zeď?“

„Bílou.“ „Je to správně?“

Zaváháte. V té chvíli už jste mrtví. Je to jako v souboji. Mistr zaútočí. Jak se mu ubráníte? Musíte zaútočit sami!

„Je to správně?“

„Máš hlad?“

Zeptejte se nějakého dítěte: „Kolik je jedna plus dvě?“

„Tři.“

„Je to správně?“

„Jasně, že je to správně.“ Děti si věří, nepřemýšlejí o tom.

„Jedna plus dvě nejsou tři...“

„Ale jsou! Paní učitelka to říkala!“ Dětskou myslí tak snadno neotřesete. Ale zenoví studenti! Jak ti na svém myšlení lpí!

Hodíte-li míč proti zdi zprudka, zprudka se vám vrátí. Hodíte ho méně prudce, vrátí se pomaleji. Jestliže mistr vytasí meč, vy musíte vytasit ten svůj! Je to jako čisté zrcadlo... pouze odráží.

„Jakou barvu má tohle?“ To je hrozná otázka!

„Vždyť už to víš.“

„Ne, nevím!“

„Ne? Tak ti to budu muset říct: bílou!“ To není nejlepší odpověď. Musíte zaútočit.

– Přeložil Jiří Lněnička

Copyright © 2009 Kwan Um School of Zen